

Autor: Detail

Nájezd

17. 12. Daniel, Dan

Přejeme vše nejlepší!
Taktéž, když slaví Daniel,
tak pijme cestou do pekel.
To když je oslava Dana,
pijme nejméně do rána.

Společně proti
NARCISMU!

**Vytiskni si Nájezd, přečti si jej
a pak ho někomu dej.**

**KVÍZ: Poznej české město
NAVAL OSY**

**Upozornění:
Nezapomeňte jít ven se
na chvíli nateknout.**

Kalindář

- 18.12. se koná **Večer Jima Morrisona A The Doors**. Vystoupí: RIDERS ON THE FIRE, JAKUB EDEN, MICHAL MIKOUŠ KOBERSTEIN. Kde: Čítárna Unijazz (Husitská 22, P3), kdy: 19:00, vstup: 300Kč.
- 19.12. se koná tradiční **Maškarní mejdan v Zahradě, téma: „Ze života hmyzu“**. Vystoupí: SVĚTLO NA KONCI PUDINKU, TLAKY DO UŠÍ, ВЕЧНАЯ РЕБЕЛИЕ. Kde: Music bar Zahrada (V zahradách 13, P8), kdy: 18:00, vstup: dveřmi.
- 19. 12. se koná **Freeze tekk**. Pořádá STRAHOV SOUNDSYSTEM. Kde? Uvidíme.
- 20.12. se koná koncert HIROŠIMA. Kde: Dejvická Nádražka (Václavkova 1,P 6) , start: 19h, vstup: dobrovolný.

- 25.12. se koná **Mezi svátky – Tekknohrátky**. Vystoupí: DOBYTEK A BIFTEK SOUND SYSTEM. Kde: Ratboř u Kolína.
- 26.12. se koná **Rave Áftr da Kejpr**. Vystoupí: VISUAL BASS SOUND a hoté. Kde: Bunkr Music Club, Tržní náměstí, Liberec.
- 31.12. se koná akec **Floorless winter**. Vystoupí: CHAUSTRALANDIA SOUND SYSTEM, BADTEKK SOUND SYSTEM, TOXIC LIZARD, RUMFORCE-HC. Kde: Badtekk hall (Dolní Podluží 192, Varnsdorf), kdy: 20:23, vstup dveřmi.
- 31. 12. se koná **Silvestr v Zahradě**. Gramce – možno přinést vinyly, silvestrovská party hra. Kde: Musicbar Zahrada (V zahradách 13, P8), kdy: 18:00, vstup: dveřmi.
- 10. 1. se koná **Křest knihy „Kniha Makutra“**, autorské čtení Tomash Rogowski, vystoupí Makutra Dub. Kde: Bar Zahrada (V zahradách 13, P8), kdy: 18:00, vstup: dveřmi.

Přízraky nonetské 20.

IT analytik Stanislav Lempl si sjednal schůzi. Má za úkol popsat uživatelsky výběr limitů jakýchsi platebních karet do svého dokumentu. Neláme si s tím hlavu. Má přece tři kreditky, jednu debetku a dokonce i Gold Visa kartu, něco přece o jejich limitech znát musí. Jednání je navíc s krajanem, tudíž mu nehrozí, že by se něco ztratilo v českém překladu. Bude to formalita. Po přátelském poklábosení o životě se nakonec zeptal, pro co přišel. Po pěti minutách zjišťuje, že veškerá znalost limitů platebních karet, byla jen jeho klamná představa. V rychlokurzu úvodu do karetní problematiky se ukázalo, že ona složitost popisu je dána tím, že ten program ony limity lidsky zpracovat neumí. Stanislav je přece analytik, začal přemýšlet. „Ja som myslel, že se nastavují len 3 hodnoty.“ A jinými podobnými hovny si zazdíval cestu k jednoduchému pochopení, že skutečnost je mnohem složitější. K pochopení stavu věcí na té schůzce nedospěl. Svolal další schůzku. Ale i na ní vždy „Ja som myslel“ postupně začal srát i toho kolegu, který se mu znova, tentokrát s obrázkem snažil vysvětlit, jak to u nich „na kartách“ zrovna funguje. Marně. Celý týden se s tím Stanislav mořil, až nakonec sepsal, co zjistil. Přišlo mu, že sepsal více informací, než jaké skutečně pochopil. Stanislav, IT analytik 2. třídy, byl svým dílem častován jako trdlo a byl nařknut, že dané problematice rozumí pramálo. Jak Vladimír Srp podotýkal, „To jsou sračky,“ když četl jeho dílo a tímto, je častoval po celý zbytek odpoledne, než svolal schůzku vlastní, leč se stejným tématem jako Stanislav. Zanechal jen pár komentářů k formálním úpravám dokumentu a jeden, ten, kterým Stanislavovi zatopil,

bylo sdělení: „toto je oxymorón“. „Čo to kurva je ten ‚oxymoron‘?“ Stanislav byl zoufalý. Pravda je, že Vladimír jej chtěl potrápit, a když je lokálně na pracovišti taková móda pojmenovávat anglicky věci denní potřeby, zvolil nějaký výraz, který slyšel na základní škole, když tam probírali Máchu a počátky romantismu. Nikoliv však Stanislav. Ten byl naopak zoufalý, hledal ve slovníku slovenském, anglickém, nakonec však zvolil slovník cizích slov a poté nakonec zavola manželce, aby si ověřil pravdu svého zjištění. Po probrání nejdůležitějších položek, co má koupit cestou z práce, se mistr Stanislav dozvěděl, že napsal protimluv. Aha, takže nejlepší řešení se nabízí jako smazat nějaká slova. Stanislav byl jako vyměněný člověk, neboť právě postoupil ve vzdělání o nějaký krůček nahoru. Vladimír Srp mezitím zjistil, co je třeba a zapsal si postup do zápisu z jednání. Rychle a jednoduše. Autor si opravil svoji větu sváru, druhý dopsal dva odstavce zodpovědného textu. Proto bylo celé IT oddělení do blížícího se pátku o něco více veselejší.

Pak bylo krásně. Stanislav si vzal dovolenou. Ten týden byl obyčejný... snad jen pečené koleno v menu středěním putyky maskující se za restauraci vytrhlo nádeníky IT z pracovní letargie.

„Tak jaká byla dovolená?“ počastoval Jindřich Stanislava, který se vrátil z tý-

KVÍZ: Poznej české město
SÍT VEN

denního výletu v Itálii, kde se poflakoval s rodinou, byvše navštívit příbuzenstvo. Samozřejmě to byla příležitost vymést několik přírodních a snobsky konzumních atrakcí, ježto měl bohatě digitálně-fotograficky dokumentované.

„Ále, však víš, jeli jsme dolů na jih. Na Neapol. Byli jsme v Pompejích...“

Stanislav, najednou zjistil, jak mu dochází zásoba slov shrnujících týden zážitků, a v náhlé nouzi ducha vytáhl velmi chytrý mobilní telefon a začal ukazovat kýčovitě fotky nevalné úrovně. Ukazoval náměstí, zkamenělá torza lidí a zvířat.

„Vypadá to tam jako po katastrofě. A co Vesuv, byl ses podívat na Vesuv?“ zeptal se kolega Viktor.

Stanislav najednou zbledl a stáhl se do sebe. Někdo se ho ptá na něco, na co chudák nemůže s to dát s přehledem odpověď a nyní se cítí, jako kdyby byl zkoušen. Možná bude ponížěn, šrotuje mu to v hlavě. Co najednou má udělat? Neví. Tápe. Nadýchne se a spustí: „Neznám, žádnéj Vesuv. Nevím, čo to je!“ odsekl naspuneně, jako typický slovenský premiér, kterému berou hračky a dokonce se začal mračit, aby ukázal, že toto téma je mu krajně nepříjemné.

Nastala chvíle ticha. V tom Vladimír Srp, doposud inertní nastalé atmosféry vyprskl smíchy.

„Ty nevíš, co je Vesuv? A co jsi tedy dělal v Pompejích?“ zeptal se Stanislava. Načež se začal na jeho účet lišácky bavit. I Jindřich se začal usmívat, ale jen decentně, aby nebudil pohoršení.

„Čo je to ten Vesuv?“

Stanislav tuší, že právě řekl něco špatně, ale ani za zlatý kokot boha jeho neví, „čo to bylo“. V tom Vladimír Srp opět vyprskl

smíchy. Ano nedělal mu to lehké.

„To je něco podobného, jak kamarád v Itálii zjistil, že v Benátkách se koná jazzový festival, tak se rozhodl během cesty po Itálii tam zajet. Ale nedorazil. Celých pět hodin jezdil okolo cedulí Venezie, ale Benátky tam nikde okolo nenašel.“

Jen co to Vladimír Srp dořekl, opět vyprskl smíchy, ale tentokrát už při tom mlátil hlavou do stolu. Vyprsknul i Jindřich. Ale nastalé faux pas vedeného na účet Stanislava, se nějak začal snažit jej asertivně zachránit, nejlépe vtipným bonmotem: „Nevšiml sis tam v okolí nějakého kopce?“ Stanislav je v šoku, právě možná zjišťuje něco, co po celý svůj život ignoroval.

„Kopce? Tam mají akorát Alpy.“

V nastalé rozpačité atmosféře, za zvukových efektů dušeného smíchu a vyhybavým pohledům, které oddalovaly další salvu smíchu se Stanislav cítil být uražen. Navíc on, vrchol stvoření, stále tápal, jak „dopiči“ může souviset Vesuv a Pompeje. A možná, že ani na své smrtelné posteli to nikdy nezjistí, proč Vesuv a Pompeje tvoří nějakou nerozlučnou dvojici. K dobru věci je dlužno dodat, že na návštěvu měst Herculaneum i třeba Oplontis z jeho strany ani nedošlo. Stanislav se zvedl a „šel na wecko“, pak šel na kafe, dlouze si prohlížel mobil, pak zašel na oběd. Pevně dospěl k rozhodnutí, že se raději ani nebude svěřovat, co si dal, aby se mu někdo za to ještě nevysmál. Vzpomněl si z Itálie na lahodné italské špagety s lanýži, proto ještě u talíře objednané šlichty místní high-top táckárny rovnou nahlásil na zbytek dne půlden sickday. Mezi ty IT-kokoty se dnes už vracet nebude. Dnešní den byl pro Stanislava poněkud vyčerpávající.